

Bryssel den 16 mars 2026
(OR. fr)

7312/26

JUR 205
COUR 1
INST 95
COUR

NOT

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Delegationerna
Ärende:	Utkast till ändringar i domstolens rättegångsregler

För delegationerna bifogas en skrivelse av den 12 mars 2026 från Koen Lenaerts, domstolens ordförande, till Marilena Raouna, ordförande för Europeiska unionens råd, med ett utkast till ändringar i domstolens rättegångsregler.

EUROPEISKA UNIONENS
DOMSTOL

Ordföranden

Luxemburg den 12 mars 2026

Ordförande Marilena Raouna
Statssekreterare för EU-frågor
Europeiska unionens råd
Rue de la Loi, 175
B-1048 Bryssel

Fru ordförande,

Med hänvisning till artikel 253 sjätte stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och artikel 106a i fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, får jag härmed översända bifogade förslag till ändringar i domstolens rättegångsregler för rådets godkännande.

För det första syftar förslaget till att klargöra räckvidden av det undantag som anges i artikel 38.4 i rättegångsreglerna, för att undanröja all osäkerhet som kan finnas angående möjligheten för medlemsstaterna att använda sitt eget officiella språk när de deltar i förfaranden vid domstolen; syftet med förslaget är också att lätta på eller avskaffa vissa av de formkrav som föreskrivs i andra bestämmelser i rättegångsreglerna och som framstår som icke nödvändiga eller som påverkar handläggningstiderna för mål vid domstolen.

För det andra syftar förslaget till att ta i beaktande de erfarenheter som gjorts i samband med den nytillsättning av domartjänsterna vid domstolen som sker vart tredje år, varvid flera domare lämnar domstolen samtidigt och domstolen måste slutföra handläggningen i ett stort antal mål, inom nöjaktig handläggningstid, innan domarna lämnar sin tjänstgöring; syftet är också att åstadkomma en smidigare handläggning genom att ordföranden för den dömande sammansättningen bland annat får möjlighet att med sin underskrift intyga att en domare verkligen har deltagit i överläggningen i de fall då avgörandet avkunnas efter det att domaren lämnat sin tjänstgöring vid domstolen.

Förslaget till ändringar bifogas på samtliga officiella språk och innehåller en redogörelse för skälen, som jag ber att få hänvisa till.

Med utmärkt högaktning.

Koen Lenaerts

FÖRSLAG TILL ÄNDRINGAR I DOMSTOLENS RÄTTEGÅNGSREGLER

Redogörelse för skälen

Domstolen lägger härmed, med stöd av artikel 253 sjätte stycket i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, fram ett förslag till ändringar i domstolens rättegångsregler. Syftet med detta är tredubbelt.

Inledningsvis är syftet att klargöra räckvidden av det undantag som anges i artikel 38.4 i rättegångsreglerna, angående möjligheten för medlemsstaterna att använda sitt eget officiella språk när de deltar i vissa förfaranden. Det föreslås att denna artikel ändras på så sätt att denna möjlighet inte bara gäller i de tre fall som för närvarande avses i den artikeln, utan även i alla de mål som medlemsstaterna deltar i och när de vid domstolen framställer en ansökan, väcker en talan eller ger in ett överklagande, oavsett rättslig grund härför. Ändringen avser även, i tillämpliga delar, artikel 38.5 avseende möjligheten för stater som är parter i EES-avtalet men som inte är medlemsstater samt för Eftas övervakningsmyndighet att använda ett av de i artikel 36 i rättegångsreglerna nämnda officiella språken inom den nuvarande ramen för deras deltagande i förfaranden vid domstolen.

Syftet med detta förslag till ändringar är också att lätta på, förenkla eller avskaffa vissa formkrav som föreskrivs i rättegångsreglerna, antingen på grund av att de blivit onödiga eller på grund av den tid som dessa formkrav påkallar och den påverkan de därmed får på handläggningstiden. Härvid avses bland annat skyldigheten för domstolen att upprätta protokoll över sammanträden då förslag till avgörande föredras eller då domar avkunnas, trots att sådana sammanträden numera direktsänds och finns tillgängliga på domstolens webbplats; härvid avses vidare kravet på att domstolen ska fatta särskilt uppsatta beslut i sådana fall som då den muntliga delen av förfarandet inleds eller då konfidentiell behandling beviljas i samband med ett överklagande, varvid konfidentiell behandling redan har beviljats för samma uppgifter i första instans gentemot en eller flera parter.

Därför föreslås det att artiklarna 83, 84 och 190 i rättegångsreglerna ändras på så sätt att domstolen endast måste upprätta protokoll över muntliga förhandlingar och på så sätt att kravet på att domstolen ska fatta särskilt uppsatta beslut endast gäller de fall där så är till fullo påkallat, såsom när den muntliga delen av förfarandet återupptas eller när en part begär att domstolen ska behandla nya uppgifter konfidentiellt eller att domstolen ska bevilja konfidentiell behandling gentemot andra parter i målet.

Slutligen är syftet med förslaget att dra lärdom av de erfarenheter som gjorts, särskilt i samband med den nytillsättning av domartjänsterna vid domstolen som sker vart tredje år.

På grund av bestämmelsen i rättegångsreglerna om att domen i original ska undertecknas av alla domare som deltagit i överläggningen, innebär nämligen det faktum att flera ledamöter lämnar domstolen samtidigt att domstolen måste avsluta överläggningen i ett stort antal mål vid en tidpunkt som ligger tillräckligt långt före den dag då en del av domartjänsterna vid domstolen faktiskt nytillsätts, detta så att domarna i de aktuella målen hinner översättas och därefter undertecknas och avkunnas innan de domare vars förordnanden löper ut faktiskt lämnar sin tjänstgöring vid domstolen. Kravet i artikel 88.2 i rättegångsreglerna innebär därför att överläggningarna under flera månader koncentreras till de mål som de domare vars förordnanden löper ut deltar i – till förfång för andra mål som är klara för avgörande – och att arbetsbelastningen under veckorna före nytillsättningen av domartjänsterna koncentreras på de domare som kvarstår i tjänst; de domare vars förordnanden löper ut kommer nämligen inte längre rent faktiskt att hinna underteckna domarna i original i de mål som de deltagit i.

Därför föreslås det – i syfte att värna om en god rättskipning vid domstolen – att ovannämnda bestämmelse och, på motsvarande sätt, artikel 200, som handlar om yttranden, ändras så att de domare vars förordnanden löper ut kan delta i överläggningarna fram till att förordnandet löpt ut. Det föreslås även i detta sammanhang att det föreskrivs att ordföranden för den dömande sammansättningen intygar att dessa domare verkligen har deltagit i överläggningarna vid den dömande sammansättningen i målet.

Med samma utgångspunkt – och för att åstadkomma en jämnare arbetsfördelning mellan samtliga domare samt en smidigare handläggning av överklaganden som faller under artikel 58a i stadgan – föreslås det att artikel 170b.2 i rättegångsreglerna ändras på så sätt att det datum ändras utifrån vilket man bestämmer hur prövningstillståndsavdelningen ska vara sammansatt. Förutom vice ordföranden och referenten i målet kommer den tredje ledamoten i prövningstillståndsavdelningens sammansättning att vara ordföranden på den avdelning med tre domare på vilken referenten tjänstgjorde per den dag då denne utnämndes till referent, och inte vid den tidigare tidpunkt då ansökan om prövningstillstånd lämnades in.

Närmare förklaringar till skälen för denna ändring – liksom för de övriga föreslagna ändringarna – redovisas nedan. För att underlätta läsningen har de konkreta ändringarna i de befintliga bestämmelserna gråmarkerats.

ÄNDRINGAR I DOMSTOLENS RÄTTEGÅNGSREGLER

DOMSTOLEN HAR BESLUTAT OM FÖLJANDE ÄNDRINGAR I SINA RÄTTEGÅNGSREGLER

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 253 sjätte stycket,

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen, särskilt artikel 106a.1,

med beaktande av protokollet om stadgan för Europeiska unionens domstol, särskilt artikel 63, och av följande skäl:

På grund av spörsmål som aktualiserats i de fall i vilka medlemsstaterna får använda sitt eget officiella språk i förfaranden vid domstolen, bör räckvidden av det undantag som avses i artikel 38.4 i rättegångsreglerna klargöras. Det bör därvid preciseras att medlemsstaterna får använda sitt eget officiella språk i alla mål som de deltar i och för alla ansökningar eller rättsmedel som framställs vid domstolen, inbegripet överklaganden som ges in enligt artiklarna 56 eller 57 i protokollet om stadgan för Europeiska unionens domstol.

Vissa formkrav i rättegångsreglerna bör man vidare lätta på eller avskaffa, antingen på grund av att de blivit onödiga till följd av den senaste tekniska utvecklingen eller på grund av den arbetsbelastning som dessa formkrav medför och den påverkan de får på handläggningstiden.

Skyldigheten för domstolen att upprätta protokoll bör därvid begränsas till att endast gälla muntliga förhandlingar; vidare bör de formkrav som är påkallade då den muntliga delen av förfarandet återupptas skiljas från de mindre stränga formkrav som gäller då den muntliga delen av förfarandet inleds.

Vidare bör lärdom dras av domstolens rättspraxis i fråga om konfidentialitet. Domstolen bör hädanefter inte vara skyldig att fatta särskilt uppsatta beslut när en part i ett mål om överklagande, i förhållande till en annan part, begär samma konfidentiella behandling som den som beviljats av tribunalen i första instans.

Det är också lämpligt att beakta domstolens erfarenheter från de fall då en domare gått bort eller då flera domare samtidigt lämnat sin tjänstgöring vid domstolen. Ordföranden för den dömande sammansättningen bör ges möjlighet att intyga att en domare, som inte längre kan underteckna domen i original eller yttrandet i original, har deltagit i rättens överläggningar.

Slutligen bör handläggningen av mål som omfattas av mekanismen för prövningstillstånd för överklaganden förenklas, och arbetsbelastningen bör fördelas jämnare mellan samtliga domare. Därvid bör det datum ändras utifrån vilket man bestämmer hur prövningstillståndsavdelningen ska vara sammansatt, och sammansättningen ska fastställas

utifrån den dag då en domare utnämndes till referent, och inte utifrån den dag då ansökan om prövningstillstånd lämnades in.

Med rådets godkännande den ...

Artikel 1

Domstolens rättegångsregler av den 25 september 2012¹ ändras på följande sätt:

1) Artikel 38.4 ersätts med följande:

”Med avvikelse från vad som anges ovan får medlemsstaterna använda sitt officiella språk när de deltar i ett mål om förhandsavgörande, när de intervenerar i ett mål eller förfarande som är anhängigt vid domstolen eller när de vid domstolen framställer en ansökan, väcker en talan eller ger in ett överklagande. Denna bestämmelse ska tillämpas på såväl skriftliga handlingar som muntliga anföranden. Justitiesekreteraren ska i samtliga fall ombesörja översättning till rättegångsspråket.”

Medlemsstaterna har visserligen alltid haft rätt att använda sitt eget officiella språk inför de båda instanserna inom Europeiska unionens domstol. Inte desto mindre återspeglar den nuvarande lydelsen av artikel 38.4 i rättegångsreglerna endast delvis detta förhållande. Däri nämns nämligen endast tre fall: dels fallet när medlemsstaterna deltar i ett mål om förhandsavgörande, dels fallet när de intervenerar i ett mål som är anhängigt vid domstolen och dels fallet när de väcker talan om fördragsbrott enligt artikel 259 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

De överklaganden som avses i artiklarna 56 och 57 i stadgan nämns inte i denna bestämmelse, ej heller de ansökningar och taleformer som avses i kapitel 9 i avdelning IV i rättegångsreglerna, angående direkt talan. Bestämmelsen nämner inte heller medlemsstaternas deltagande i de förfaranden som avser omprövning (avdelning VI i rättegångsreglerna) respektive yttranden (avdelning VII i rättegångsreglerna). Det råder dock ingen tvekan om att medlemsstaterna har rätt att använda sitt eget språk i sådana förfaranden.

¹ EUT L 265 av den 29 september 2012, s. 1, i deras lydelse enligt ändringar av den 18 juni 2013 (EUT L 173 av den 26 juni 2013, s. 65), av den 19 juli 2016 (EUT L 217 av den 12 augusti 2016, s. 69), av den 9 april 2019 (EUT L 111 av den 25 april 2019, s. 73), av den 26 november 2019 (EUT L 316 av den 6 december 2019, s. 103) och av den 2 juli 2024 (EUT L av den 12 augusti 2024).

Detta framgår dels av ordalydelsen i artikel 37.2 i rättegångsreglerna, som uttryckligen hänvisar till undantagsbestämmelsen i artikel 38.4 och 38.5, innan det fastställs vilket som är rättegångsspråket i mål om överklaganden, i mål om omprövning och i mål som avser ansökningar och talan enligt kapitel 9 i avdelning IV, dels av artikel 56 andra och tredje styckena i stadgan. I sistnämnda artikel anges att medlemsstaterna – med undantag av mål som rör tvister mellan Europeiska unionen och dess anställda – får överklaga ett avgörande som avslutar målet, även om de inte har intervenerat i målet vid tribunalen; dessa medlemsstater ska i sådana fall ha samma ställning som de medlemsstater som intervenerat i första instans. Detta innebär således att medlemsstater som inte var parter i målet vid tribunalen och som överklagar till domstolen – i likhet med medlemsstater som intervenerat i första instans och som får använda sitt eget officiella språk enligt artikel 46.4 i tribunalens rättegångsregler – också får använda sitt eget officiella språk.

För att undanröja all osäkerhet som kan kvarstå i denna fråga föreslås det att artikel 38.4 i rättegångsreglerna ändras för att fylla ut denna lucka och att det uttryckligen föreskrivs att medlemsstaterna får använda sitt eget officiella språk inte bara i de tre ovannämnda fallen, utan även när de deltar i ett förfarande vid domstolen – såsom ett förfarande om yttrande eller omprövning – eller när de vid domstolen framställer en ansökan, väcker en talan eller ger in ett överklagande.

2) Artikel 38.5 ersätts med följande:

”Stater som är parter i EES-avtalet men som inte är medlemsstater samt Eftas övervakningsmyndighet får använda ett annat av de i artikel 36 nämnda språken än rättegångsspråket, när de deltar i ett mål om förhandsavgörande, när de intervenerar i ett mål eller förfarande vid domstolen eller när de vid domstolen framställer en ansökan eller ger in ett överklagande. Denna bestämmelse ska tillämpas på såväl skriftliga handlingar som muntliga anföranden. Justitiesekreteraren ska i samtliga fall ombesörja översättning till rättegångsspråket.”

Ändringen i föregående punkt gäller i tillämpliga delar stater som är parter i EES-avtalet men som inte är medlemsstater samt Eftas övervakningsmyndighet. Eftersom dessa stater och Eftas övervakningsmyndighet kan komma att delta i förfaranden vid domstolen i andra fall än de två som avses i den nuvarande lydelsen av artikel 38.5, bör artikeln kompletteras på så sätt att det föreskrivs att dessa stater och Eftas övervakningsmyndighet får använda ett annat av de i artikel 36 nämnda språken än rättegångsspråket, inte bara när de deltar i ett mål om förhandsavgörande eller när de intervenerar i ett mål som är anhängigt vid domstolen, utan även när de deltar i ett förfarande såsom exempelvis ett förfarande för omprövning enligt artikel 195 i rättegångsreglerna eller när de vid domstolen framställer en ansökan enligt kapitel 9 i avdelning IV i rättegångsreglerna, eller när de ger in ett överklagande.

3) Artikel 83 ersätts med följande:

”Artikel 83 Inledande eller återupptagande av den muntliga delen av förfarandet

Domstolen får, efter att ha hört generaladvokaten, när som helst besluta att den muntliga delen av förfarandet ska inledas eller, genom särskilt uppsatt beslut, besluta att denna del av förfarandet ska återupptas, bland annat om domstolen anser att den inte har tillräcklig kännedom om omständigheterna i målet, eller om en part, efter det att den muntliga delen har förklarats avslutad, har lagt fram en ny omständighet som kan ha ett avgörande inflytande på målets utgång, eller om målet ska avgöras på grundval av ett argument som inte har behandlats mellan parterna eller de berörda som avses i artikel 23 i stadgan.”

I artikel 83 i rättegångsreglerna föreskrivs att domstolen får, genom särskilt uppsatt beslut, besluta att den muntliga delen av förfarandet ska inledas eller återupptas, och därvid lämnas tre exempel på konkreta situationer som kan leda till att den muntliga delen av förfarandet inleds eller återupptas. Den nu föreslagna ändringen är inte ämnad att påverka vare sig principen om inledande eller återupptagande av den muntliga delen av förfarandet eller vilka omständigheter som kan leda till att så sker; syftet med ändringen är att förenkla domstolens handläggningsrutiner i de fall då den muntliga delen av förfarandet inleds.

Det är visserligen obestriddligen så, att det framstår som klart ändamålsenligt att genom särskilt uppsatt beslut besluta att den muntliga delen av förfarandet ska återupptas, när muntlig förhandling redan har hållits och/eller förslag till avgörande har föredragits. Inte desto mindre framstår det som överdrivet att ett särskilt uppsatt beslut måste meddelas när den muntliga delen av förfarandet ännu inte har inletts, när någon förhandling inte har hållits eller när något förslag till avgörande inte föredragits. I sådana fall kan ett beslut att inleda den muntliga delen av förfarandet nämligen meddelas i form av ett enkelt beslut, som delges parterna genom en underrättelse från kansliet, eventuellt jämte frågor som ska besvaras skriftligen eller muntligen.

Det framstår däremot inte som nödvändigt att ändra nu rådande praxis när det gäller återupptagande av den muntliga delen av förfarandet. När domstolen anser att den muntliga delen av förfarandet ska återupptas är det viktigt att domstolen redogör för skälen för detta, så att parterna eller de berörda som avses i artikel 23 i stadgan fullt ut förstår innebörden av att den muntliga delen av förfarandet återupptas och så att de bereds möjlighet att på bästa sätt förbereda sig inför den nya muntliga förhandlingen. I sådana fall förefaller det mest lämpligt att domstolen meddelar ett särskilt uppsatt beslut med en förklaring till varför den muntliga delen av förfarandet återupptas jämte uppgift om vilka frågor som kommer att behandlas närmare i detta sammanhang.

4) Artikel 84 ersätts med följande:

”Artikel 84 Protokoll över den muntliga förhandlingen

1. Justitiesekreteraren ska föra protokoll över varje muntlig förhandling. Detta protokoll ska undertecknas av ordföranden och justitiesekreteraren och ska äga vitsord.
2. Parterna och de berörda som avses i artikel 23 i stadgan får ta del av protokollet på kansliet och erhålla kopior.”

Att justitiesekreteraren för protokoll över varje sammanträde och förhandling utgjorde fram till nyligen ett viktigt formkrav; ett sådant protokoll bekräftar att sammanträde eller förhandling har hållits samt dess syfte och förlopp. Inte desto mindre har detta formkrav i dag till stor del förlorat sin ändamålsenliga betydelse, eftersom de sammanträden där förslag till avgörande föredras och domar avkunnas direktsänds på domstolens webbplats, där de förblir tillgängliga. Efter att förslag till avgörande föredragits och dom avkunnats kommer förslaget och domen dessutom att finnas i akten i målet och delges parterna eller de berörda som avses i artikel 23 i stadgan.

Under dessa omständigheter föreslås det att skyldigheten att föra protokoll begränsas till att endast avse muntliga förhandlingar och att lydelsen i artikel 84.1 i rättegångsreglerna ändras i enlighet härmed. Denna ändring berör emellertid inte samtliga språkversioner. Den aktuella lydelsen av artikel 84.1 avser redan, i vissa språkversioner, enbart muntliga förhandlingar.

5) Artikel 88 ersätts med följande:

”Artikel 88

Avkunnande och delgivning

1. Domen ska avkunnas vid offentligt sammanträde.
2. Domen i original ska undertecknas av ordföranden och de domare som deltagit i överläggningen samt justitiesekreteraren. Om domen i original inte längre kan undertecknas av en domare som deltagit i överläggningen, antingen på grund av domarens hälsotillstånd eller bortgång, eller på grund av att domaren lämnat sin tjänst eller förordnandet löpt ut, intygar ordföranden att domaren deltagit i överläggningen.
3. Den undertecknade domen i original ska förses med sigill och överlämnas i kansliets förvar. Parterna och, i förekommande fall, den hänskjutande domstolen samt de berörda som avses i artikel 23 i stadgan och tribunalen ska delges bestyrkta kopior av domen.”

Som angetts ovan i redogörelsen för skälen sker en nytillsättning av domartjänsterna vart tredje år, vilket är något som kan påverka möjligheterna för domstolen att fungera på ett fullgott sätt. Domstolen måste nämligen därvid, inom relativt kort rådrum, avsluta ett stort antal mål för att efterkomma dels det som föreskrivs i artikel 17 i stadgan, nämligen att

domstolens avgöranden är giltiga endast om ett minsta antal domare varit närvarande vid överläggningen – ett antal som varierar beroende på hur många domare som ingår i den dömande sammansättningen i målet – dels det som föreskrivs i artikel 88.2 i domstolens rättegångsregler, nämligen att domen i original ska undertecknas av ordföranden och de domare som deltagit i överläggningen samt justitiesekreteraren.

Domförhållningsregeln i artikel 17 i stadgan förorsakar visserligen inte några olägenheter, vilket däremot inte kan sägas vara fallet med kravet i artikel 88.2 i domstolens rättegångsregler. Domen i original kan undertecknas först då den finns tillgänglig på rättegångsspråket. Därför måste domarna hålla överläggning i tillräckligt god tid innan nytillsättning sker av en del av domartjänsterna vid domstolen, detta så att domen i original hinner undertecknas innan de domare vars förordnande löper ut faktiskt lämnar sin tjänstgöring. Ju fler domare det rör sig om, desto fler är målen i vilka domstolen måste hålla överläggning inom en relativt begränsad tidsperiod och desto större blir pressen på de aktuella domarna och på domstolens tjänsteavdelningar, särskilt på översättningstjänsten, med alla de risker som arbete utfört under tidspress medför.

Utöver ovannämnda olägenheter bör det påpekas att kravet i artikel 88.2 i rättegångsreglerna också medför konsekvenser för handläggningen av andra mål. Behovet av att ge absolut förtur åt de mål som ska avgöras av domare vars förordnande löper ut, leder per automatik till att den fortsatta handläggningen av andra mål som anhängiggjorts vid domstolen kommer att skjutas upp till en senare tidpunkt, trots att vissa av dessa mål kan vara färdiga för avgörande.

Slutligen bör det betonas att ovan anförda olägenheter blir än större när det tar lång tid innan beslut meddelas om förlängning av domarnas förordnande. Så länge det är oklart om nämnda domares förordnanden kommer att förlängas, prioriterar domstolen nämligen handläggningen av deras mål, särskilt de mål där respektive domare tjänstgör som referent. Domstolen gör så för att inte behöva ta om handläggningen av dessa mål från början, för det fall domaren inte får sitt förordnande förlängt. Detta tillvägagångssätt motiveras av att domstolen strävar efter att iaktta god rättskipning och syftet därmed är att tillvarata parternas rättigheter under handläggningen; emellertid leder detta till att pressen tilltar och att antalet mål som ska handläggas med prioritet ökar ytterligare och därmed också antalet mål som inte kan prövas förrän vid en senare tidpunkt.

Av alla dessa skäl – och för att ytterligare jämna ut arbetsbelastningen för domarna under hela den tid som deras förordnanden löper samt för att säkerställa att alla vid domstolen anhängiggjorda mål prövas inom en nöjaktig handläggningstid – föreslås det härmed att ordalydelsen i artikel 88.2 i rättegångsreglerna ändras något och att bestämmelsen delas upp i två separata punkter. Punkt 2 kommer då att specifikt handla om domens undertecknande, medan den nya punkt 3 kommer att handla om sådant som sigillering, kansliets förvar av domen i original samt delgivning av en bestyrkt kopia av domen till alla de som berörs.

När det gäller domens undertecknande i egentlig mening, kommer kravet på att alla ledamöter som deltagit i överläggningen undertecknar domen i princip att kvarstå. Texten ändras emellertid på så sätt att om det inte längre är fysiskt möjligt för en domare som deltagit i överläggningen att underteckna en dom – till exempel på grund av att överläggningen i målet avslutades bara kort tid före en nytillsättning av en del av domartjänsterna och på grund av att domen fortfarande håller på att översättas när domaren lämnar sin tjänstgöring – så kommer domarens underskrift att ersättas med ett intyg från ordföranden för den dömande sammansättningen om att domaren i fråga verkligen har deltagit i överläggningen.

Samma regel kommer analogivis att gälla i de mer sällsynta fall där en domare som deltagit i överläggningen inte längre kan underteckna domen i original, antingen på grund av att domaren lämnat sin tjänst eller på grund av domarens hälsotillstånd eller bortgång. Även i detta fall torde det strida mot kraven på god rättskipning att besluta att domen inte ska avkunnas och att målets handläggning istället ska tas om från början, enbart på grund av att en av domarna i den dömande sammansättningen inte har kunnat underteckna domen i original. Det föreslås därför att rättens ordförande även i detta fall intygar att domaren i fråga faktiskt har deltagit i överläggningen.

För fullständighetens skull bör det avslutningsvis nämnas att om det är rättens ordförande själv som inte längre kan underteckna domen på grund av att han eller hon har lämnat sin tjänst vid domstolen, så är det den domare som träder in som ersättare för ordföranden, med tillämpning av de allmänna reglerna i artikel 13 respektive i artikel 30 i rättegångsreglerna, som har att ombesörja upprättandet av ett sådant intyg.

6) Artikel 170b.2 ersätts med följande:

”2. Beslut rörande en ansökan om prövningstillstånd ska, på förslag av referenten och efter att generaladvokaten har hörts, fattas av en för ändamålet särskilt inrättad avdelning, på vilken domstolens vice ordförande ska vara ordförande och som därutöver ska bestå av referenten i målet och ordföranden på den avdelning med tre domare på vilken referenten tjänstgjorde den dag då han eller hon utsågs till referent.”

Syftet med den föreslagna ändringen är att komma till rätta med ett praktiskt problem som uppstår vart tredje år, nämligen när nytillsättning sker av en del av domartjänsterna vid domstolen.

I den nuvarande lydelsen av artikel 170b.2 i rättegångsreglerna föreskrivs det nämligen att prövningen av överklaganden som omfattas av artikel 58a i stadgan ska ombesörjas av domstolens vice ordförande, den domare som har utsetts till referent i målet och ordföranden på den avdelning med tre domare på vilken referenten tjänstgjorde den dag då ansökan om prövningstillstånd lämnades in. Det problem som uppstår i praktiken gäller just sistnämnda referensdatum. I samband med nytillsättning av en del av domartjänsterna så lämnar en eller flera domare sin tjänst vid domstolen och de domare som ersätter dem kan per definition inte

tjänstgöra på en avdelning innan de tillträder sina tjänster. Det är därför ett tämligen litet antal domare som kan utses till referent för handläggning av överklaganden som ges in innan nytillsättningen av en del av domartjänsterna vid domstolen sker. Det är nämligen endast domare vars förordnanden inte löper ut och som varken tjänstgör som vice ordförande eller som ordförande på en avdelning med tre domare som kan komma i fråga för att utses till referent i dessa mål.

Problemet med prövningstillståndsavdelningens sammansättning kan bli än mer påtagligt när den domare som före nytillsättningen av en del av domartjänsterna utsetts till referent, efter denna nytillsättning väljs till vice ordförande för domstolen eller till ordförande på en avdelning med tre domare. Målet måste i ett sådant fall tilldelas en annan referent så att bestämmelsen i artikel 170b kan efterlevas.

För att förenkla handläggningen av dessa mål, och för att åstadkomma en jämnare arbetsfördelning mellan samtliga domare – särskilt de domare som nyligen tillträtt sina tjänster – föreslås det därför att ovannämnda referensdatum ändras och att beslut rörande en ansökan om prövningstillstånd ska fattas av en avdelning bestående av domstolens vice ordförande, referenten i målet och ordföranden på den avdelning med tre domare på vilken referenten tjänstgjorde den dag då han eller hon utsågs till referent, och inte det tidigare datum då ansökan om prövningstillstånd lämnades in. Denna ändring torde innebära att det går snabbare att fatta beslut rörande sådana ansökningar, utan att det blir nödvändigt att utse en annan referent i målet.

7) Följande punkt införs i artikel 190:

”4. När en part i ett mål om överklagande av ett avgörande från tribunalen begär konfidentiell behandling, gentemot en intervenient vid tribunalen, av uppgifter som lagts fram vid domstolen och som redan har behandlats konfidentiellt gentemot intervenienten vid tribunalen, ska samma behandling bibehållas i förfarandet vid domstolen.”

Syftet med denna ändring är att förenkla handläggningen då begäran om konfidentiell behandling framställs inom ramen för ett överklagande. När en sådan begäran framställs vid domstolen inom ramen för ett överklagande är domstolen nämligen skyldig att inhämta yttrande från parterna angående denna begäran och därefter fatta beslut angående begäran genom särskilt uppsatt beslut, även om de andra parterna i målet inte har framställt några invändningar mot begäran. Det framgår dessutom av fast rättspraxis från domstolen att när tribunalen beviljar konfidentiell behandling, gentemot en intervenient, av vissa uppgifter i handlingarna i målet, så beviljar domstolen alltid samma konfidentiella behandling gentemot intervenienten om liknande begäran framställs inom ramen för överklagandet.

Det föreslås därför att denna rättspraxis kodifieras och att en särskild bestämmelse därom införs i rättegångsreglerna. Därmed kommer domstolen inte att behöva meddela ett särskilt uppsatt beslut i dessa fall, vilket kommer att bidra till att målet kan handläggas snabbare.

8) Artikel 200 ersätts med följande:

”Artikel 200

Avkunnande och delgivning av yttrande

1. Yttrandet ska avkunnas vid offentligt sammanträde.
2. Yttrandet i original ska undertecknas av ordföranden, av de domare som deltagit i överläggningen och av justitiesekreteraren. Om yttrandet i original inte längre kan undertecknas av en domare som deltagit i överläggningen, antingen på grund av domarens hälsotillstånd eller bortgång, eller på grund av att domaren lämnat sin tjänst eller förordnandet löpt ut, intygar ordföranden att domaren deltagit i överläggningen.
3. Det undertecknade yttrandet i original ska förses med sigill och överlämnas i kansliets förvar. Samtliga medlemsstater och de institutioner som avses i artikel 196.1 ska delges bestyrkta kopior av yttrandet.”

Syftet med denna ändring är dubbelt.

För det första görs ändringen för att beakta den ändring som görs i artikel 88.2 i rättegångsreglerna, varvid hänsyn tas till de särskilda situationer där det inte längre är fysiskt möjligt att inhämta underskrift från alla domare som deltagit i överläggningen.

För det andra görs ändringen för att anpassa texten i denna artikel till artikel 88, varvid det anges att yttrandet ska förses med sigill och överlämnas i kansliets förvar, samt för att komplettera artikelns rubrik så att den återspeglar vad som anges i artikeln och det faktum att yttrandet ska delges medlemsstaterna och de institutioner som avses i artikel 196.

Artikel 2

Dessa ändringar i rättegångsreglerna är giltiga på de i artikel 36 i rättegångsreglerna angivna språken och ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*. Ändringarna ska träda i kraft den första dagen i den första månaden efter offentliggörandet.

Luxemburg den ...